

پنجشنبه 27 اردیبهشت 1397 - 1439-17 می 2018

ورود امام خمینی(ره) به جماران (1359 ش)

ورود امام خمینی(ره) به جماران (1359 ش)

حضرت امام خمینی(ره)، بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، پس از پیروزی انقلاب اسلامی و آغاز به کار دولت موقت، در دهم اسفند 1357 از تهران عازم قم گردیده و تا زمان ابتلا به بیماری قلبی در دوم بهمن سال 1358 در این شهر ماندگار شدند. حضرت امام، پس از 39 روز مداوا در بیمارستان قلب تهران، موقتاً در منزلی واقع در منطقه دربند تهران اقامت گزیدند و سپس در تاریخ 27 اردیبهشت 1359 بنا به تمایل معظم له، به منزلی محقر در محله جماران نقل مکان کرده، تا زمان رحلت در همین منزل ماندند.

پایان استراتژی دفاع متحرک عراق در جریان جنگ تحمیلی (1365 ش)

پس از شکست ریم و های پی و در پی نیروهای عراق از رزمندگان اسلام در جریان جنگ تحمیلی و از دست دادن مناطق استراتژیک جنگ، عراقی ها تصمیم گرفتند که استراتژی موسوم به دفاع متحرک را در پیش گیرند. بر اساس این استراتژی، موقعیت دفاعی فعلی دشمن به حالت تهاجمی تبدیل شد و دشمن تلاش کرد با کسب پیروزی در عرصه جنگ، قدرت نظامی خود را بار دیگر به نمایش بگذارد. دشمن در این راستا، به تهاجمات متعددی در نقاط مختلف جبهه دست زد و مناطقی را به تصرف خود درآورد. اما این روند که از نیمه اسفند 1364 آغاز شده بود با شروع عملیات حماسه آفرین کربلای یک، با شکست روبرو گردید و استراتژی دفاع متحرک عراق نیز پس از هفتاد روز، با ناکامی کنار گذاشته شد.

حمله هواپیماهای عراق به ناو آمریکایی استارک (1366 ش)

در جریان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، هواپیماهای جنگنده عراقی به ناو آمریکایی استارک در خلیج فارس حمله کرده و 37 نظامی آمریکا را کشتند و تعدادی را مجروح نمودند. این حادثه همزمان با آغاز افزایش حضور نیروهای نظامی آمریکا در خلیج فارس به بهانه حفظ امنیت نفتکش ها صورت گرفت. رژیم عراق بلافاصله پس از حمله به ناو استارک، ضمن غیر عمدی خواندن این حمله، از واشنگتن عذرخواهی نمود و آمادگی خود را برای پرداخت غرامت به این دولت اعلام کرد. آمریکا نیز با آن که همواره حساسیت زیادی در مورد تهاجم به نظامیان و کشتی های جنگی خود نشان می دهد، به راحتی از کنار این حادثه گذشت، چرا که آمریکا، پشتیبان عراق در جنگ این کشور علیه ایران بود. با این حال برخی معتقدند، حمله عراق به ناو استارک، سناریوی مشترک واشنگتن و بغداد برای ناامن جلوه دادن منطقه خلیج فارس و حضور بیشتر ناوهای آمریکایی در این منطقه بوده است.

رحلت آیت الله عظمی بهجت از مراجع تقلید (1388 ش)

تحصیلات ابتدایی را در مکتب خانه فومن گذراند و در همان شهر به تحصیل مقدمات علوم اسلامی پرداخت. در سال ۱۳۴۸ ق. در سن چهارده سالگی به عراق رفت و در کربلا به تحصیل مشغول شد. پس از آن در سال ۱۳۵۲ ق. به نجف اشرف مهاجرت نمود و قسمت های پایانی سطح را زیر نظر اساتیدی چون مرتضی طالقانی به پایان رساند. وی در آنجا پس از درک محضر میرزای نائینی و آقا ضیاءالدین عراقی، به حوزه درسی محمدحسین غروی اصفهانی پیوست و علاوه بر این از محضر سید ابوالحسن اصفهانی و محمدکاظم شیرازی بهره برد. و علوم عقلی را نزد سید حسن بادکوبه ای فرا گرفت. در سنین ۱۷ یا ۱۸ سالگی در سلک شاگردان اخلاقی - عرفانی سیدعلی قاضی درآمد. بعد از پایان رسانیدن تحصیلات خود در سال ۱۳۲۴ ش. (۱۳۶۴ ق.) به ایران بازگشت چند ماهی را در فومن ماند و پس از تشکیل خانواده بر آن شد که دوباره به حوزه علمیه نجف برود. در راه قصد زیارت حرم حضرت فاطمه معصومه و اطلاع یافتن از وضعیت حوزه قم را کرد؛ ولی در طول چند ماهی که در قم توقف کرده بود، خبر فوت استادان بزرگ نجف یکی پس از دیگری شنیده می شد، لذا او تصمیم گرفت که در شهر قم اقامت کند و در آنجا تحصیلات خود را با حضور در جلسات درس کوه کمری و بروجردی ادامه بدهد. پس از چند ماه اقامت در حوزه علمیه قم که نوبا بود، بنا به نقل مصباح یزدی، برجسته ترین شاگرد علمای دینی شد. آیت الله العظمی بهجت در ۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۸ به علت ایست قلبی درگذشت. و پیکر ایشان در حرم حضرت فاطمه معصومه (س) به خاک سپرده شد.

نزول کتاب مقدس صحف بر حضرت ابراهیم(ع)

نام ابراهیم 69 بار در قرآن به احترام و بزرگی یاد شده و در اثنای آنها فراز های مختلفی از زندگی او برای عبرت مومنین بیان شده است. خداوند او را فردی یکتا پرست و دین او را حنیف خوانده است (آل عمران ، 67) و امر می فرماید که دین ابراهیم را پیروی کن (نساء ، 125) . او پیامبری راستین و فردی صدیق بود (مریم ، 41) و خداوند به او و خاندانش نعمت حکمت و سروری اعطا نمود (نساء ، 54) . در تعالیم اسلامی ابراهیم از پیامبران اولی العزم و دارای شریعت می باشد ، و قرآن در چند مورد اشاره دارد که ابراهیم علیه السلام دارای کتاب آسمانی به نام « صحف » بوده است .

سرای آخرت بسی بهتر و پاینده است ، همانا این حقیقت در صحف (رسولان) پیشین (یعنی) صحف ابراهیم علیه السلام و موسی علیه السلام ذکر شده است . (اعلی 19 تا 17) (از آیه فوق استفاده می شود که کتاب ابراهیم مجموعه ای از دستنوشته ها و کتابچه ها بوده است . زیرا اگر در آیه ، لفظ « صحیفه » به صیغه جمع یعنی « صحف » بیان شده است ، جهت اشاره ای به دو کتاب ابراهیم و موسی نیست ، بلکه این کلمه نام خاص برای نامه ها یا نوشته های دینی مربوط به ابراهیم می باشد . چون در زبان عربی برای دو شیء ، صیغه تثنیه می آورند نه جمع .) آن چنان که از بیان قرآن مشهود است این کتاب یا کتاب ها محتوایی آسمانی و نازل شده از سوی خداوند داشته اند ، و متون آن مجموعه ای از وحی الهی بوده است که به ابراهیم نازل شده بود . (نساء ، 63) بگو ایمان آوردیم به خدا و آنچه نازل شده به ما و آنچه نازل شد بر ابراهیم ... (آل عمران ، 84) اما از آنجا که ابراهیم (بر طبق شواهد تاریخی) حدود 3800 سال قبل می زیسته است ، از کتاب او چیزی بجای نمانده و حتی در کتب مقدس عبرانی نیز نامی از کتاب و متن آن نرفته است . اما از اشارات قرآنی مشخص است که محتوای صحف ابراهیم با کتاب موسی کاملاً هم سو و هم سنگ بوده است . (اعلی ، 19)

درگذشت "شیخ الرئیس ابوعلی سینا" فیلسوف و دانشمند بزرگ مسلمان(428ق)

حسین ابن عبدالله بن سینا ملقب به شرف المُلک و معروف به شیخ الرئیس، ابن سینا و حَجَّة الحَق ، از بزرگترین اطبای نامی و اعظم فلاسفه و حکمای اسلامی اوایل قرن پنجم هجری است. وی در سوم صفر سال 370 ق در بلخ به دنیا آمد. قبل از ده سالگی قرآن را حفظ کرد و در اندک زمانی، ادبیات، علوم دینی، حساب، هندسه، منطق، جبر، هیئت و علوم عقلی و نقلی را فرا گرفت و قبل از 20 سالگی بر تمام معلمین و اساتید خود برتری یافت. مهارت فوق العاده ریاضی ابن سینا در طب و معالجات شگفت‌آور که از وی ذکر شده، بسیار تعجب برانگیز است. ابن سینا، علی‌رغم زندگانی ناآرام و پرحادثه ری خود، اندیشمند و نویسنده ریاضی پرکار بوده است. آن‌چنین نوشته‌های خرد و کلان وی بر جای مانده است، نماینده ریاضی ذهنی فعال و پویاست که گویی در هر شرایطی، حتی در سخت‌ترین و توان فرساسترین آن‌ها، از فعالیت و خلاقیت باز نمی‌آید؛ این‌ها، ادبیات ابن‌سینا بیش از یکصد و سی اثر علمی در موضوعات مختلف از قبیل فلسفه، عرفان، الهیات، منطق، طب، ادبیات و... بر جای مانده است که اشارات، قانون، الحاصل و المَحصول، شیفا، عُیون الحِکمه، و ده‌ها کتاب دیگر از آن جمله است. ابن سینا در اواخر عمر به سبب اختلاقی که با سلطان وقت پیدا کرد، مدتی فراری بود، هرچند قبل از آن روزگاری به وزارت نیز رسیده بود. وفات وی در سال 428 قمری به بیماری قولنج که خود در معالجه ریاضی آن مهارت فراوان داشته، در 58 سالگی، روی داد. مقبره ری ابن سینا در همدان در میدانی به همین نام واقع است. تولد "ابن خلدون" مورخ مشهور مسلمان در تونس(732 ق)

ابوزید عبدالرحمن بن محمد بن خلدون از اندیشمندان بلند پایه ریاضی دنیای اسلام است که به دلیل نگارش کتاب معروف "مقدمه" به عنوان بنیانگذار جامعه‌شناسی علمی شناخته شده است. وی در 16 سالگی به سبب پایگاه اجتماعی خانواده ریاضی و آمادگی علمی خود، توانست از دانشمندان برجسته ریاضی دربار سلطان مغرب بهره گیرد. ابن خلدون در 21 سالگی به خدمت دولت درآمد و به کارهای سیاسی پرداخت، اما در سال 765 به کلی از سیاست و امور حکومتی روی گردان شد و پس از آن به کارهای علمی روی آورد. به طور کلی زندگی ابن خلدون را می‌توان به سه بخش تقسیم کرد که بخش اول آن صرف آموختن علوم مختلف شد. در دومین بخش، بیشتر به فعالیت‌های سیاسی پرداخت و مسؤلیت‌های متعددی را به عهده گرفت، اما با سعایت و بدگویی دیگران به زندان افتاد و پس از رهایی، گوشه‌گیری اختیار کرد. از این زمان بود که دوره ریاضی سوم زندگانی ابن‌خلدون آغاز شد که دوره ریاضی روی آوردن به فعالیت‌های تحقیقی و تالیفی است. در این دوره بود که اندیشه ریاضی نگارش تاریخ در ابن‌خلدون ایجاد شد. کتاب "العِبَر و دیوان المَبْتَدَا و الخَبَر فی تاریخ العَرَب و العَجَم و البرَبَر" اثر ابن‌خلدون است که بخش اول این کتاب "مقدمه" نام دارد که به نام مقدمه ریاضی ابن‌خلدون معروف شده است. ابن خلدون در زمان خود به تاریخ‌نگاری و تاریخ اندیشی شهره بود اما با همه ریاضی تاثیر که در افزایش توجه به تاریخ در مصر در سده‌های هشتم و نهم هجری قمری داشت، اندیشه ریاضی در روزگار خود او بازتاب کافی نیافت و هیچ یک از شاگردان او، راهش را در این زمینه ادامه ندادند. لیکن اندیشه ریاضی عمیق او در زمان و مکانی دیگر جلب نظر کرد و از قرن سیزدهم هجری، نام، آثار و افکار او، سخت مطرح شد و پژوهش‌های بسیاری را به خود اختصاص داد. ابن مورخ مشهور مسلمان در سال 808 ق در 76 سالگی درگذشت. تأسیس نخستین مدرسه دریانوردی در پرتغال (1426م)

در 17 مه 1426م نخستین مدرسه دریانوردی در جهان جهت تعلیم فنون دریانوردی در کشور پرتغال تأسیس شد. هدف از ایجاد این مدرسه، تعلیم دریانوردان ورزیده و به کارگیری آنان در زمینه توسعه اکتشافات جغرافیایی بود. بسیاری از کاشفان و دریانوردان مشهور آن عصر پرتغال از فارغ التحصیلان این مدرسه بودند. به همین دلیل، به تدریج در دیگر کشورهای جهان نیز مدارس دریانوردی، دایر شد.